

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1714

Q. 80. Quid addendum sit circa cognationem legalem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42682

ec ullibi
Typeis
1. Ca-
i, quod
absolva-
is potest
speciali-
Jure ec-
21. &
nam in-
causis tra-
em Apo-
citur. Si
atus, de-
tegrum,
esse de-
ul. dicit,
eriorem
tionis: &
o etiam
non fit
ulla: p.
7. & d.
s, que vi-
ntur di-
uia Tra-
ncedere
um cau-
nam ad-
nullace-
tatur, se-
i apostolus
niffo ha-
it: Trid.
yelle,

elle, quod prius resumat habitum, & postea admittatur ad addendum causas nullitatis, alioquin vult agendum cum ipso, prout cum apostata. Similiter Barb. Depotest. Episc. alleg. 104. n. 14. ait, dimissio nem habitus non impedire, ut regularis non audiatur, si postea eundem reassumat. Contradicit Sanch. l. 7. d. 37. n. 3. ubi ait: limitandum est, nisi professus is justam dimittendi habitus causam haberet, vel si non posset obtinere licentiam eundi ad reclamandum, nec ire, nisi habitu deposito, aut non permittitur causas nullitatis proponere coram Ordinario: & ob id habitu dimisso fugit, ut reclameret, quippe Trid. temerariam habitus dimissionem punire intendit; at non temere dimittit, qui ut allegando causas nullitatis, remedio Juris concessio uti possit, id efficit, sic Nav. Az. Addit Sanch. n. 11. fictè professum posse, cessante scando & omissâ reclamatione, & non deductis causis coram Ordinario ac Superiore, fugere, nec teneri redire ad Monasterium, nec esse apostamat. Hinc videtur dicendum, cum Cajus injustè impeditus sit, quominus ageret, potuit dimisso habitu fuge re, ut ageret; & cum nullibi tutus esse posset, quod se dederit militiae, videtur fecisse coactus, deserere autem militiam vel non potuit, vel non est ausus; & cum dimissus à militia statim incepit iterum agere coram Ordinario, non videtur excludendus beneficio restitutionis in integrum apud Ordinarium, nec ipsi tutum est redire ad Ordinem, in quo fortè libertatem non haberet agendi causam suam apud Judicem competentem.

Q. 80. Quid addendum sit circa cognitionem lega- 587.
tem. Bz. §. 1. Adoptio tum dicitur perfecta si ve-

B b 2

arro-

arrogatio , si homo liber adoptatus auctoritate Principis transeat in potestatem adoptantis tanquam haeres necessarius ex testamento , & ab intestato: tum est imperfecta, si homo etiam alieni juris assumatur in filium, non transundo in adoptantis potestatem , & non tanquam haeres necessarius ex testamento , sed tantum ab intestato per potestatem Judicis inferioris ex consensu eius adoptantis.

588. §. 2. Probabilius est cum Innocentio IV. Silref. Henr. Sanch. Con. Laym. Dian. Tancr. Merat. Bonac. Regin. Fill. Sylv. Tam. Avers. q. 16. f. 3. Pirh. Zof. Engel. Haun. Wex p. 5. tr. 2. cont. 4. Krim. n. 1121. contra Scot. Abb. Palud. Pont. Castrop. Barb. Schneider. & Scotistas omnes teste Maistro n. 104. solam adoptionem perfectam dirimere, cum de imperfecta nil statuatur in Jure, sed tantum de adoptione simpliciter , sive sine addito , quo nomine venit sola perfecta, maximè cum Jura irritantia potius in favorem Matrimonii restringenda sint, quam amplianda.

589. §. 3. Cognatio legalis dividitur in Paternitatem , fraternitatem , & affinitatem . Paternitas reperitur inter adoptantem , & adoptatum , ac hujus descendentes , & haec cognatio est perpetua , eriamsi per emancipationem , aut aliter solvatur adoptio. Fraternitas reperitur solummodo inter liberos legitimos adoptantis & inter adoptatum , non autem inter adoptatum , & filios illegitimos adoptantis , neque inter filios legitimos adoptantis & filios adoptati ; durat autem solum tamdiu , quamdiu adoptatio. Affinitas legalis reperitur inter adoptantem & uxorem adoptati , item inter uxorem adoptantis & adoptatum , duratque etiam in perpetuum;

tuum; Averf. suprà, Krim. n. 1123. Lohner p. 4. in
instruct. Pastorum. pag. 207.

§. 4. Linea legalis Paternitatis est hæc: 590.

Titius adoptans $\begin{cases} \text{adoptato in 1. gradu} \\ \text{est cognatus, cum } \end{cases}$ liberis adoptati, in 2.
 $\begin{cases} \text{nepotibus adoptat., in 3.} \\ \text{pronepotibus adopti, in 4.} \end{cases}$

§. 5. Hæc cognatio inter adoptantem & 591.

adoptatum non extenditur, nisi ad eam perso-
nam, quæ tempore adoptionis erat sub potesta-
te adoptati, hinc adoptans validè contrahit
cum filia adoptati nata post adoptionem, vel
etiam nata ante, sed priùs emancipata: item cum
filia suæ filia adoptivæ, quia mulier neminem
habet in sua potestate: itē cum liberis illegitimis
adoptati, quia hi non sunt sub hujus potestate,
Sanch. Laym. Krim. num. 1124. Similiter nulla est
cognatio legalis inter adoptantem & parentes
adoptati, quia hi parentes non sunt sub potesta-
te adoptati. Krim. 1126.

§. 6. Linea legalis fraternitatis est hæc: 592.

Cajus adoptatus $\begin{cases} \text{Liberis adoptatis in 1. grad.} \\ \text{est cognatus cum } \end{cases}$ nepotibus adoptantis, in 2.
 $\begin{cases} \text{pronepotib⁹ adoptatis, in 3.} \\ \text{abnepotib⁹ adoptatis, in 4.} \end{cases}$

§. 7. Linea legalis affinitatis est hæc:

Titius adoptans & uxor Caji sunt lega- 593.
adoptati, Cajus adoptatus, & liter affi-
uxor Titii adoptantis nes.

§. 8. Impedimentum cognitionis legalis, se- 594.
cundūm dicta, non contrahitur à liberis adop-
tatis inter se, hinc filii adoptati à Cajo contra-
herere possunt cum filiabus adoptatis ab eodem
Cajo, Dian. p. 4. tr. 4. R. 121. God. tr. 9. n. 177.
Averf. suprà, Bonac. Krim. n. 1125. Similiter filius

B b 3 adopta-

390 adoptatus posset ducere filiam legitimam adoptantis, si alteruter emanciparetur, vel si moriatur adoptans, quia tum cessat adoptio, Krm. à n. 1125. E contrà filius adoptatus etiam solitaria adoptione ducere non potest eam, quæ fuit uxor adoptantis, ut nec adoptans uxorem adoptati, quia, secundum dicta, est quædam inter hos quasi publica honestas perpetua. An superveniens cognatic legalis impedit petitio nem debiti, dicitur n. 601.

595. Q. 81. Quid addendum sit circa cognitionem spiritualem. R. §. 1. Trid. fest. 24. c. 2. De reform. Matr. statuit, ut unus tantum, sive vir sive mulier juxta sacrorum Canonum instituta, vel ad summum unus & una baptizatum de Baptismo suscipiant, inter quos ac baptizatum ipsum & illius patrem & matrem, nec non in baptizantem & baptizatum, baptizatique patrem & matrem tantum, spiritualis cognatio contrahatur. Et idem dicendum est ex Confirmatione, in qua patrinus assistens & confirmans contrahunt cognitionem cum confirmato, cùmque hujus patre ac matre.

596. §. 2. Cùm Trid. dicat, inter illos tantum contrahi hanc cognitionem, consequenter non contrahitur inter patrinum & matrinam, neque inter plures patrinos vel plures matrinas, si plures adhibeantur; neque inter illos, qui baptizantur vel confirmantur ab eodem Ministro; neque inter Ministrum Sacramenti, & patrinos; neque cum parentibus vel uxore Ministri; neque cum conjugi patrini vel matrinæ; neque cum liberis vel vitrico vel noverca baptizati aut confirmati.

597. §. 3. Si Berta uxor Titii adulteretur cum Ca jo, qui ob levatum Titii & Bertæ infantem habet cum eis cognitionem spiritualem, quamvis sit